

LAVASTETTU YLIAJO

(1) 1981 5mk

PÄÄKIRJOITUS

"Hei, poika!"

"No?"

"Tarjoo yks tupakki."

"Joo ainahan sitä ny yhen tupakin voi tarjota."

"Kuule..."

"Niin."

"Mä oon kuule helvetin kiva jätkä tiedäksä?"

"Joo niin voit olla."

"No kuule mä oon helvetin hauska jätkä mutta kiiiiva ymmärräksä?"

"En."

"Kato jos mä tosta noin niin pihalla on ja mä oon helvetin kiiiivas-kin jätkä mutta kiiiiva ja jos mä yhren tupakin niin se on sitte että mää oon kunnon mies ja ymmärräksä?"

"Joo."

"Kuule tuuksä tonne pihalle ymmärräksä?"

"En."

"Ei, en mä kuule sua tarkota tuu tonne pihalle sielon kato yks mustalais-akka kato ymmärräksä?"

"Joo mutten mä ny taida viittiä tulla."

"Tuu jo."

"En."

Hylätty talo metsässä on tyhjä ja hiljaa niin kuin joku ihminen bus-
sissa. Museon portailla istuu kaksi lasta leikkimässä vastapäätä hau-
tausmaata. Aurinko valaisee heidät ja he nauravat. (Tämä ei ole totta.)
Ihmiset katsovat vihaisina miestä joka unohti. Katson silmiin tyttöjä
jotka menevät ohi, mutta he eivät pysähdy, he menevät ohi. Iho. Kahvilas-
sa itkee joku tyttö, ei ollut tarpeeksi rahaa ranskalaisiin perunoihin.
Virkamies lojuu kolmena kappaleena raitiovaunun raiteilla, poliisi kuu-
lustelee silminnäkijöitä ja tekee raportin onnettomuudesta kolmena kap-
paleena. Puna tytön huulilla heijastuu veteen. Itsepetos rikkoo kaikki
peilit. Joskus, hän sanoi, maalaan jokaisen puhelinkopin mustaksi. Ei se
hyödytä, vastasin, ei se muuta maailmaa yhtään siedettävämmäksi paikaksi
olla ja elää kuin se nyt on. Usko minua. Hyppää elämän pyörteeseen, et
kadu. Sa-ti-mes-sa. Suojaa kasvosi käsilläsi tai ole itkemättä, minua ok-
settaa tuo sinun ikuinen itsesäällisi. Katso ympärillesi ja naura niille
mulkuille, jotka ovat kaikessa tehneet sinusta kaltaisensa. Naura heikoil-
le jotka suorastaan elävät kirotusta heikkoudestaan; ruikuttavat ja
ruikuttavat, kerjäävät armoa jokaiselta vastaantulijalta. Minä ja minä
ja minä ja minä ja kuinka minä hah hah hah ja minä menin hah hah hah.
Yleisö tuijottaa jumalaansa, koiran nöyrä, alistunut katse heidän silmis-
sään - tuoko minut elättää, kysyy jumala, tuo rakkilauma. Se, hyvä ystävä,
juuri se, ja sinä olet SE. Mutta sinä päivänä ihmisistä tuli vapaita,
omaa tahtoaan noudattavia yksilöitä. Sinä päivänä he valitsivat omasta
tahdostaan ensimmäisen johtajansa.

Jos kesällä ei aurinko paista

Eikä talvella lunta sada

Niin mitä me tehdään

Juodaan viinaa ja itketään?

Ei se auta

Ei se auta

Näitä sanoja käytetään useissa eri yhteyksissä, joten niiden mielek-
kyyttä on vaikea todistaa - minulla itselläni ei moiseen kyllä ole
minkäänlaista tarvettakaan; en nimittäin usko, että olisi mitenkään
erityisen mielekästä yrittää keksiä perusteluja asioille, joissa ei
käsittäkseni voikaan olla mitään sen kummempaa mieltä. Eli - mitä
nyt yritän sanoa ja selittää - on melkoisen avutonta keksiä jokin
otsikko josta kirjoittaa ja jonka alle kokoaa siihen enemmän tai
vähemmän liittyviä mielivaltaisia mielipiteitä ja väittämiä.

I'M IN NEED OF A YOUNG WOMAN

Joo.

kaikkihan varmaankin tietävät että jalasjärveltä virroille on runsas seitsemänkymmentä kilometriä.oi virrat,virrat nyt kisapirtteineen taas kutsuupi.kello käveli kuutta joulukuuta lahjat jaettu sikaa syöty. oli kauniin valkoinen tapsanpölvä ja saapilla pääsee oli tunnelma. suoraa tietä kiemurtelevaa tietä suoraa mäkiä kiemurtelevia mäkiä ja lumen peittämä liikennekilpi:virrat 2.

diinien luvattu maa.

päättietä perille pirtille,kiemura ja takaisin sitiin.

kuinka kauniita he olivatkaan.joulutorttukampaukset täyttivät teiden kulmaukset.kauniit tytöt olivat menneet piiloon.

kuppi kahvia:teebeen kahviossa ja vähän teetäkin.kukkovessassakäynti, olo oli ihanteellinen.kaikki paineasollot olivat poissa.ah.

vielä käynti lähimmän grillin karkkiosastolla ja sen jälkeen möllöttely asemille katselemaan/arvostelemaan erään tulevan ralliautoilijakyvyn liirailuja tanssipaikan pihamaalle.terveiset vain jollekin 472_- rekka rilloppuiselle pillurallittelijalle.hyvät senssit penkkaanajonmm:een.bra. no,olihan tämä oikein hauskaa katseltavaa,koska liikenne pihassa oli muuten kovin hiljaista.tässä kohdassa onkin hyvä todeta ,että paikalla ei olisi meidän menemättömyyden vuoksi ollut lainkaan väkiä.me olimme paikan väki.muut olivat sitten ihmisiä tai sanottakoon hyvemmin:olioita. tanssipaiikka oli puolillaan olioita ja kaksi väkeä.

puoli omppuako vai eikö yhtään omppua,edes yhtä puraisua?kaksi kruunua kolmesta on hyvä saavutus:puoliomppua.yäks.raha ratkaisee. monta grammaa tervaa hääkää nikotiinia.myrkyt ovat joskus niin kauniita. niitä pitää saada kosketella,siemaistettua sisään,puhaltaa ulos. ainakin tuhat puhallusta.

ihanaa tanssia,typeriä katseita,torttudiinejä,haarakäyntidiskoilijoita, liikaa rastakaulahuiveja.kaunis tyttö.

mixari kamojen päällä kuin kaiken kaman haltija:jooga-asennossa. talking heads,remain in light a-puoli:kaunista,ponkot on poikaa.siinä odotetaan listening windiä,mutta.salin valot syttyvät musiikin hiljentyminen.makuupussit odottaa.

odotusta,savua,beatleseja.tunti ainakin.molempien luonnollista väsymistä, hep:kohti unta,kihniölle.vajaa tunti ,ah,perillä.ojassa.allikossako. savua.miettimistä,jamia,leevi&the leevingsiä. toinen nukahti,kuorsasi.raukka väsymyksen uhri.

märät sukat jalkaan,voiko paremmin enää aamua alkaa.apu on varma.niimhän sitä mainostetaan suomen meripelastuslaitokseltakin.apu oli varma.

neljäntoista tunnin keikkamme oli ohitse ikimuistoisena.muistoina daven tiukan typerät jyrihonkavaarasatiinihousut,mustat tiettenkin. muistoina siniäänien kuuden kappaleen encore,jossa tuo nuoren naisen tarnejuttukin.huonona puolena keikassa oli,että hilpeän hauskanäköinen viime kerran portsari olikin leimaaja:ovet täytyi avata itse. vos ai niid ov jannng vakö?

Hyvä syy tehdä itsemurha:ei osaa kirjoittaa niin hyvin kuin haluaisi.

Eikä täällä muutenkaan niin hääppöiset oltavat ole,toden sanoakseni. Siinä näitte:hääppöiset.Minä ainakin tunnen aina mitä suurinta sisäistä tuskaa,kun jostakin tuntemattomasta tallelokerosta noin vain tulla tupsahtaa tuollainen typerä sana,jonka alkuperästä minulla ei ole - niin sanoakseni - harmainta aavistustakaan.Hääppöinen.Mitä se tarkoittaa,mikä on sen syvin olemus.

On se kait loppujen lopuksi ihan mukavaa.Tehdä omaa lehteä nimittäin. Voi näet tällaisina yksinäisinä ja kylminä öinä yrittää kirjoittaa mukamas mieltäylentäviä ja älykkäitä juttuja mukamas mieltäylentävistä ja älykkäistä aiheista.Vaikka kieltämättä menisin nyt mieluummin soittamaan tai jonkun kivan tytön luo.Ei tässä järjestyksessä.Äh, taidanpa tehdä lämpimikseni tupakkalakon.

Saa nähdä,onko meillä niin paljon luonteenlujuuutta,että jaksamme olla kirjoittamatta musiikista tässä lehdessä.Mutta oli toi Television joka soi nyt takanani joka tapauksessa aika viehko bändi.

Tulipa tuon telkkarin mukana mieleeni viimeisin Suosikki,erityisesti juttu Onko punk kuollut?,erityisesti hämäläisen pilipalittelijan Epe Heleniuksen kommentti asiaan:se kusipää,hintti,perkele,levynnussija kun väitti,että Television ja Talking Heads ovat sairaita yhtyeitä. Höh.Ei voi muuta kuin ihmetellä joidenkin kananlantojen dogmaattista suhtautumista rokkenrolliin.Toisaalta,pitää näitä mulkkuja hieman kunnioittaaakin:ei ole järin helppoa päättää mistä pitää ja mistä ei. Ei vaiteksaan,sehän se justiinsa helppoa onkin.(pitää pitää-sanojen myötä menkööt terveiset myös tiedättekylläminkä-bändin jäsenille.) Kuunnelkoon Epe vain Karanteeniaan,minä en jaksa.

Se vaikenemisesta musiikin suhteen.

Lienee sopeva tilaisuus mainita muutama pienlehti:

JEE Nikkilä,Kruunuvuorenk.5 C 19,00160 HKI 16

VESA Box 100,33201 Tampere 20

TOISINAANAJATTELEVA Seppo Paakkinen,Riukutie 10 E 18,00390 HKI 39

LAAMA PL 63,00421 HKI 42

ALIPI Alavus jotain

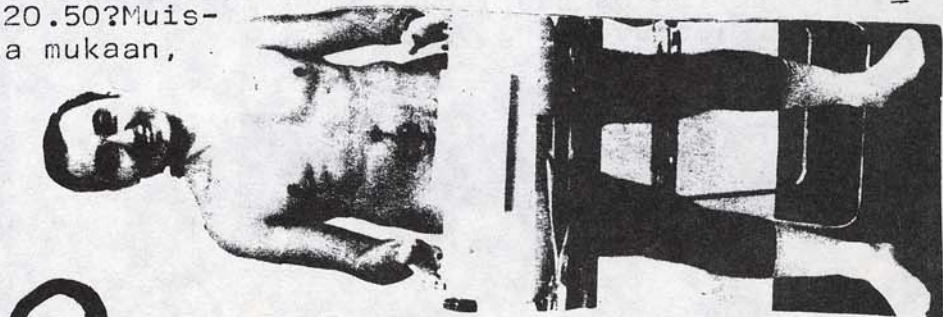
Kai niitä muitakin on,niin kuin nuo Komposti ja Uuden ajan aura,jotka ovat jopa lukemisen arvoisia.Niin,on Lintukin oikeastaan arvoisensa, jos julkaisee meidän mainoksen.Osoitteet on toivottavasti tiedossa, minä en viitsi niistä selvää ottaa.

"Monien on pakko olla systeemin ulkopuolella,koska systeemi ei huoli heitä suojateikseen.",sanoi kuulu lauluntaitaja Johnny Lydon muinoin tarkoittaen monilla tietenk.

Toinen hyvä syy tehdä itsemurha:ei keksi enää mitään huonosti kirjoitettavaa.Sitä paitsi jos mitään ei kannata tehdä,niin mitäpä sitä sitten rupeaisi itsemurhaakaan teeskelemään.Kuten Joukkohautta asian omintakeisesti ilmaisi.Jumalani,eihän noiden asioiden välillä ole minkäänlaista aasinsiltaa.Mitä Joukkohautakin nyt sanoo.....?

Heh heh,koska pojat pidetään seuraava pienlehtikonferenssi,vai miksi niitä tilaisuuksia sanotaan,joissa joukko heikkotasoisien lehtien toimittajia kokoontuu yhteen juomaan viinaa.Sopisiko tämänkertaiseksi pitopaikaksi Jalasjärven matkahuollon baarin vessa ja ajankohdaksi vaikkapa 3.6.-81 klo 20.50?Muitakaaahan ottaa pikkurahaa mukaan,vessa on maksullinen.

Pysyäksemme alakulttuurin parissa:kuvateksti: Ja katso!hän kirjoittaa ilman käsiä.

DADAISMI SUOMESSA

Koska yleinen kiinnostus sellaisiin taidesuuntiin kuin dadaismi ja surrealismi on jälleen kasvamassa, lienee aiheellista esitellä suppeasti suomalaisen dadaismin uranuurtajan, Hortense Kivekkään tuotantoa. Niinpä Lavastettu Yliajo julkaiseekin nyt hänen ainoaksi jääneestä teoksestaan, Konekirjoituksen alkeet, pari asiaa valaisevaa näytettä. Jokaisen taiteenystävän iloksi.

LIENNYTYKSEN ALKEET

agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö.
 .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö. agza .hö.
 afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö.
 .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö. afza .jö.
 adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö.
 .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö. adza .kö.
 asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö.
 .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö. asza .lö.
 atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö.
 .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö. atza .yö.
 arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö.
 .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö. arza .uö.

NAABURILÄHIÖN BALUU

1 kertaa 1 on 1. Paljonko aikaa on kulunut tammikuun 1. päivästä 1911 huhtikuun 11. päivään 1951? Esimerkki 11. Hannes Kolehmainen juoksi Tampereella 2. päivänä elokuuta 1914 10 000 m 31 minuutissa 27,4 sekunnissa. Höyrylaiva Suomi kulkee Jyväskylän ja Vesijärven välillä ja viipyy tällä matkalla 11 tuntia 30 minuuttia. Vuonna 1913 oli Saksan Lounais-Afrikassa kaikkiaan 205 643 nautaa, 82 056 villa- ja 472 585 lihalammasta, 485 401 vuohta, 31 503 angoravuohta, 15 916 hevosta, 13 618 muulia ja aasia, 7772 sikaa, 709 kamelia ja 1507 strutsia. Vuonna 1954 valmistettiin mm. dynamiittia n. 3 000 000 kg, ammoniumnitraattiräjähdyksineitä 1 018 000 kg, kaliumklooraattia 2 300 000 kg, räjähdysnalleja n. 16 000 000 kpl ja tulilankaa 11 600 000 m. - JUHANA VILHELM SNELLMAN syntyi Tukholmassa 1806 toukokuun 12. päivänä. - Karl von Linné, aikaisemmin Linnaeus. -

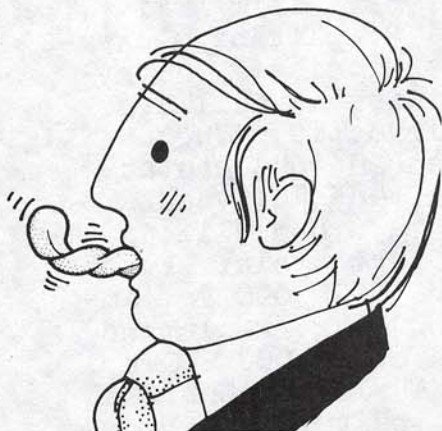
LAPSOUKSIEN LOPUU

hämi imeä mikä mitä maki märe mätö mökä rämä äimä elämä imelä erä jämeä jäämä kimeä kylmä, käämi lehmä mennä metsä missä myydä myöhä myötä märkä määre määrä nimeä ryhmä römeä silmä särmä tyhmä tämän törmä edemmä eksymä elämys erämaa estymä hymytä hämäre hämätä evä jymytä jämerä kelmeä kimmeä kirmeä kääme lymytä mehevä elämänura meidän menevä mieliä mikäli mykyrä mylviä mäiske märssy eriämätön mättää möyriä näemmä näkymä ryömiä teelmä yhtymä ylää evämäinen hedelmä heltymä hymistä hömistä jähmike jäätymä kihelmä helmeillä lämmetä meistä merkitä mesikkä mitellä mitätön mylistä heristymä myymään mäntätä määräte määrätä mölistä mörakkä nimekäs metsästys näkemys näkimet seinämä väkisin hymyillä ihmisäly ilmakehä amfibi ilmentyä jymähtää jömöttää kytkeymä kärsimys lisämake lyöttymä me maanääri merkikäs mielekäs myöhällä männikkö määrääjä böömiläinen näyttämö ymmärtää määrittää sademäärä seitsemän silmäillä armeija sinisilmä etevämyyis hämillinen hämytarina mehiläinen elenäytelmä satamäärin silmäanalus öljyminen ajatusyhtymä äärimmäisyys bitumi maanviljelijä ikä isä almu amme auma eheä ehjä ehkä emme enää itä

HELPPO TAPA TEHDÄ OMA LEHTI 2

Nuorisomme nykytilasta jotain. Kehittelin mielessäni seuraavalaista probleemaa: jokohan alkaa viimeinenkin osio nuorista havainnoida ajan moninaiset tapahtumat, vai onko koko tiedostusvaihe jo ikäänkuin ohimennyt 80:n villitystä? Ja onko hyvä kysymys puoli vastausta?

Ajathan ne tapaavat olla alinomaan muuttuvaisia, ja aikojen myötä saavat ihmisetkin päihinsä erilaisia ajatuksia, jotka sitten saavat heidät käyttäytymään toisistaan poikkeavin tavoin. Eli he keksivät itselleen ja toisilleen tyylejä, kaavoja ja sääntöjä, jotta unohtaisivat olevansa pohjimmiltaan jokseenkin samanlaisia laumaan hakeutuvia "yksilöitä". He esimerkiksi sanovat mahdolliset asiansa mahdollisimman vaikealla tavalla tunteakseen itsensä toisiaan paremmiksi. Tästä he nauttivat kovasti.

Meillä oli punk ja alakulttuuri. Etsimme vastauksia ja uusia kysymyksiä ja jopa niitä löytyikin. Jonkin aikaa saimme tukea tarvittaessa, jaksoimme uskoakin. Se tuntui niin todelliselta.

Mutta mitäpä sitä kertaamaan ja nostalgisoimaan. Musiikki meni, fanaattisemmat heimoveljet häipyivät oman ajatusmaailman ulkopuolelle eikä niiden perään jaksanut lähteä. Sen sijaan teki mieli lopettaa sauhuaminen hetkeksi ja katsoa olisiko näkyvissä mitään lepuutusta turtuneille aivoille ja korville. Tämä vaihtoehto tuntui niin luonnolliselta.

"Mitäs minä sanoin", sanoo joku, mutta erehdyksistä oppii kaikenlaista. Jostain on kehittyminen aloitettava, miksei siis sieltä alhaalta kellareista, kuten sanonta kuulu. Sieltä voi ottaa mukaansa aimo annoksen ...

todellisuudentajua matkaevääksi. Parasta on kuitenkin lähteä kiittämään ajoissa eikä juuttua ikeajoiksi suoraan huutoon, vaikka sen kenties kestäisikin. (kurkku)

Minä päädyin tähän, niin ainakin luulen. Kirjoitan parhaillaan toista kertaa puhtaaksi juttua, jossa yritän tarkastella ikävystymistä ikävystymiseen ja sen lieveilmiöihin. Siinä edellisessä yrityksessä näkyy lukevan mm. näin :

— Ei tästä taida mitään kuvitteellistakaan muistokirjoitusta punkkulttuurille syntyä, vaikka esim. aivokuolemadiagnoosi jostakusta seurapiiriemme sankarista saattaisi piristääkin.

— Vähittäinenkin ikääntyminen on vaikea tosiasia kapinoitsijan nielaista, varsinkin jos on joskus tullut suureen ääneen ilmaistua kulloisiakin mielipiteitä. "Mitä kaikkea sainkaan itseäni sanomaan ja kirjoittamaan, ja millä lailla, voi kiros antantään", saattaa joku hampaitaan kiristellen todeta.

— Ymmär tänette tilanteen : yhtäkkiä voi olla, ettei viitsi hyppiä kovimmankaan rockin tahdissa, vaikka se olisi miten hauskaa ja rentouttavaa tahansa. Vuoden parin vierieessä on koko teiniunelma-heh-päässyt väljähtymään perusteineen kaikkineen ja jonnekin on kadonnut se ihmeellinen voima sekä se tunne, jonka vallassa tavattiin ennen muinoin aitoja kaataa noin vain.

— Mikäpä tässä on liioitellussa, kun vieläkin toivoo, että joku edes hiukan ärsyyntyy ja sanoo itselleen: "Ei se nyt noin helposti sentään käy, ei mun mielestä ainaskaan". Jossain taistellaan yhä ...

(Varsinaista puhtaaksikirjoitusta. Kompurointia kohti täydellisyyden täyttymystä. Askel askeleelta lähempänä.

Seuraava sivu, kiitos.)

Eipäs nuolaista. Kirjoittamises-
sakaan ei sentään vielä ole edet-
ty absoluuttiseen jähmettymispis-
teeseen eli ideattomuuden vapau-
tukseen asti. Lähtökohdat ovat
toki muuttuneet, mutta pikemmin
hedelmällisemmiksi ja haastavam-
miksi kuin masentaviksi. Täytyy
erottua joukosta tullakseen huo-
matuksi. Sekä pitäisi välttää pa-
teettisuutta, perkele.

Lehtiä on liikkeessä monenlaisia
niinkuin tämäkin jota ei vielä
ole olemassakaan. Jokamiehen oike-
us ja painovapaus toteutuvat mitä
tuotteliain tavalla, synnyt-
täen tavalla tai toisella mustat-
tua valkoista, Mehän tietenkä
yritämme itse olla mielestämme
parempia — tai ainakin vähem-
män huonoja, mikä kuulostaakin jo
paremmalta.

Kysykää vain onko kirjoittami-
sessa ylipäättänsäkään mitään
järkeä ja kannattaako mistään
päämääristä puhua, kun vaivalla
järjestellyt sanat kuitenkin up-
poavat harvojen valittujen päi-
hin saamatta sielläkään mitään
ratkaisevampaa aikaan. Se on e-
rinomaisen hyvä kysymys. En mi-
näkään siihen vastaa, keksinpä
vain lisäliitekysymyksen: onko
ajatuksilla mitään tekemistä oi-
keiden Tekojen kanssa? Tässä on
jälleen yksi oiva tilaisuus vetää
johtopäätöksiä, analysoida ja pää-
tyä eiminnekään, mutta ei sitä
aina jaksa.

Lähtökohdista vielä. Jos oletet-
aan, että nykyään lukijakunta on
jonkin verran arvostelukykyisem-
pää kuin vuosi sitten, voidaan
markkinoille työntymistä pitää
jokseenkin vaikeana temppuna. Voi
tietysti olla, että lukijat ovat
lisääntyneet lukumääräisesti. Ku-
kapa kuitenkin haluaisi suoltaa
tekstiä jälleen uudelle punkka-
reiden vuosikerralle?

Kuluttajiahan aina löytyy mil-
le tahansa roskalle, joten tä-
mä puoli on todennäköisesti
meidän kohdaltamme kunnossa.

Melko tavalla eri lailla asi-
oita oppiikin katsomaan kylläs-
tyttyään niihin kertaalleen.
Jäljellä on ehkä hiven entistä
kiintymystä, mutta lähempää
koettuna kaikki ei näytäkään
enää niin viehättävältä. Pers-
pektiivi on kai se mikä tässä
on lisääntynyt. Näinhän on
käynyt: yksi ns. kesä on eletty
uudempiaaltoisia vaikutteita
imeskellen ja uusia sivistysa-
noja sisäistäen, sanalla sanoen
vanhemmiksi on tultu. Ja auta
armias, ei se sittenkään koske-
nut aivan niin paljon kuin oli
peloteltu.

Eihän kyse ole loppujen lopuk-
sikaan muusta kuin tarpeesta,
kyvyistä ja rehellisyydestä.
Ainekset eivät lopu silloin kun
ei enää jakseta ylistää samoja
bändejä tai ihmetellä punkin
kaupallistumista.

Mutta muistakaa: kiittämään
lähtiessä täytyy katsoa jo val-
miiksi pehmeä laskeutumispaikka
parantumattomien kolhujen vält-
tämiseksi. Lokerosta lokeroon
ja niin pois päin.

yllättävä väliepisode

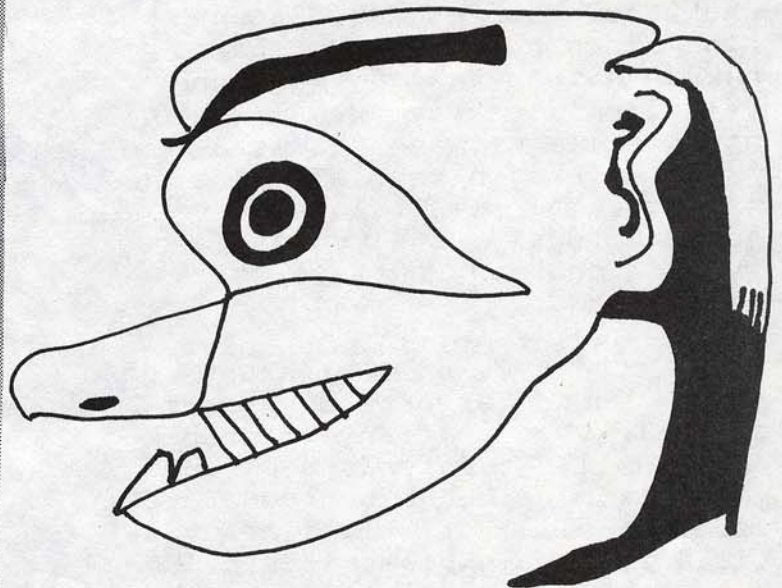
Hyvää matkaa

Mutta jos kiito ei ota loppu-
akseen, kannattaa vakuutella
itselleen: kaikki loppuu aika-
naan. Siinä odotellessa voi
vaikka pohdiskella asioita ja
luulla itsestään jotain. Sillä
mikä tänään näyttää hölynpylyl-
tä, voi huomenna näyttää vaik-
kapa tyhmyydeltä tai viisaudelta.
Mikä varhaiskypsä degeneraatio.
Tämä kirjoitettiin siksi että.

JA KUULE:

"MAKSA VÄHÄN, ELÄ PALJON, EHDIT KUN YRITÄT NUORTEN VOIMIESI TAKAA, OTA VASTAAN ENERGIALAHJA." ISKULAUSEITA MUOTOUTUU PÄÄSSÄNI SAMALLA KUN KUUNTELEN NIITÄ, SÄHKÖ VAHVISTAA NE 1000 KORVAPARIN VARMUUDELLA AISTITTAVIKSI. MINUSTA ETUVIISTOON SAA JOKU KOKONUOTISTA PÄÄHÄNSÄ JA VAIPUU NAUTINNOLLISEEN TAJUTTOMUUDEN TILAAN KASVOT ÄÄNEN TUOTTAMISEEN JA KOKEMISEEN KOURISTUNEINA, SEURAAVAA ISKUA JO KIIHKEÄSTI JANOTEN. AHDASTA SEISOMAPAIKKAANI YMPÄRÖIVÄT PAKKOLIIKKEET TAHDISTUVAT VATSOISSA KIERTÄVÄN RYTMIN LOMAAN, HENGÄSTYNEITÄ SYDÄMIÄ, PUTOAMASILLAAN OLEVIA KEHON OSIA LIIKKEESSÄ JONNEKIN KAUEMMAS. EPÄTOIVO RAVISTELEEE YHTEISTYÖSSÄ MUSIIKIN KANSSA, MUTTA EN PYSY MUKANA VAPAUTTAVIEN VÄRÄHDYSTEN VIRRASSA, SE OHITTAA RATKAISEVAT ELIMENI JA ETSII VIATTOMAMPIA UHREJA, LUULEN, MUTTA SAANKIN VASTAAN OTTAA TAKASEINÄSTÄ KIMMONNEEN DESIBELIHYÖKKÄYKSEN HARHAUTTAVINE VIIVEINEEN, EI TARVITA MITTAREITA TOTEAMAAN ETTÄ TÄSSÄ ON TOSI KYSYMYKSESSÄ. PONNISTELEN VÄISTÄÄKSENI EDES OSITTAIN, MUTTA NÄKYMÄTÖNTÄ VASTAAN NÄKYY OLEVAN TURHA PYRISTELLÄ, SILLÄ TÄMÄ OVELA VIHOLLINEN LÄHESTYY LIIAN MONESTA SUUNNASTA. MENETÄN TASAPAINONI, DOJOING, JA KIERISKELEN LATTIALLA HIEMAN SEKAVIN TUNTEIN. MATKALLA ONNISTUN SENTÄÄN KEILAAMAAN KUMOON PARI SUHTEELLISEN KAUNISTA, JOSKIN LÄPIKOHTAISIN HYSTEERISTÄ KANSSASISARTA, JOTKA EIVÄT SANOTTAVAMMIN HÄIRIINNY AIHEUTTAMASTANI ÄKILLISESTÄ RYTMIHÄIRIÖSTÄ, VAAN JATKAVAT NYTKÄHTELYÄÄN VAAKATASOSSA ENTISTÄ AUTUAALLISEMMIN ILMEHTIEN. JAKSAN JOTENKIN PAETA SYRJEMMÄLLE KOHOTTAUTUMAAN POLVILLENI, YSKIN ULOS KEUHKOIHIIN TAKERTUNUTTA ILMAPIIRIÄ JA USKON VIELÄ SELVIITYVÄNI, SITTEN IHMETTELEN ÄSKEN KUMOAMIENI NEITOSTEN RAAJOJEN LUKUMÄÄRÄÄ.....YHDEKSÄN, KAKSITOISTA, NELJÄTOISTA.....LISÄÄ NÄKYY OLEVAN TULOSSA, TAAS KOLME NUORUKAISTA SYÖKSYY VAHINGOSSA LUOMANI TANSSIN TUOKSINAAN, KONTROLLI LANNISTUU TUOSSA TUOKIOSSA YHÄ USEAMMILTA JA RYKELMÄ PAISUU SUORANAISEKSI IHMISMASSAKSI. MUSIIKKIKIN ÄLYÄÄ VAIHTUA BASSOVOITTOISEKSI YLEISEN HÄLYN JA MAAGISEN VETOVOIMAN VOIMISTUESSA, PIAN OLEN JO TAHTOMATTANI HITAASSA MUTTA VARMASSA HIVUTTAUTUMISLIIKKEESSÄ KOHTI LATTIALLA VELLOVAA EI KOVINKAAN YKSINKERTAISTA MASSAA, ALIMMAISILLA EI LIENE ERITYISEN ILMAVAT OLTAVAT. MUISTAN TULLEENI PAIKALLE PELKÄSTÄÄN ULKOPUOLISENA TARKKAILIJANA, HALUSIN VAIN SILMÄILLÄ JA KOKEA TÄMÄN ULKOPUOLELTA KUTEN AINA. MIKSI ILMAPIIRI REPII KURKKUA JA KEUHKOA JA ISKEYTYY VASTEN KASVOJA, MIKÄ SULATTAA KAIKKI AISTINI YHDEKSI OMAVALTAISEKSI KIMPUKSI, MIHIN HUKKASIN TERVEEN TALONPOIKAISJÄRKENI, KYSYMYSMERKKEJÄ JOTKA KYSYVÄT VOIMATTOMINA, KUULEN TANSSIINKUTSUN, JALAT PETTÄVÄT KUIN ITSESTÄÄN, MAAILMA SUMENEE, SAMA SE, MINULLA ON JO SILMÄT KIINNI.

Turhat, tuhlatut sanani kaikuvat tyhjiydestä tyhjiyteen, ei kukaan niitä kuule, ei kukaan niitä kuuntele - en ole varma puhunko ääneen? jonka nimi on täydellisyys. Ja kai sitä itsensä aina jostakin löytää - sitten joskus - vaikkei koskaan olisikaan tehnyt muuta kuin voivotellut maailman hirvittävä pahuutta ja julmuutta.

Viikkoon mahtuu keväitä ja syksyjä, itkua ja naurua. Irvistyksiä, hymyjä. Niin. Siis katsokaamme elämää henkisesti minästäme käsin suurten fraaseja tuskasta, onnesta, rakkaudesta: sielujemme kaikkinäkevillä silmillä: fraaseja elämästä: ajaudumme sinne, ajaudumme tänne, mikä on aitoa, todellista? mutta mitä väliä sillä on - Mitä pitäisi tehdä että...? mitä väliä yleensä millään on näinä demonisina aikoina, jolloin Ihmiset aina samoja: maapallo voidaan hävittää minä hetimit samat katseet, puheet, toiveet. kenä hyvänsä olemattomiin avajoku vetää itsensä hirteen, minäkin? ruuksiin - ja kaikki tämä vain Enpä taida viitsiä, käteen on helpompi. nappia painamalla, hienoa. It-Haluanko elää en tiedä, haluanko kuolla en. seasiassa varsin hupaisa Mihinkä mennä illalla, mitä tehdä päivällä? juttu.

Menen, näen ja koen. Taputuksia, hyvä-huutoja Tulen takaisin, tulen takaisin. niitähän riittää jokaiselle Aina kaikkialla joka tilanteessa: keskinkertaisuudellekin, kiitos, pääni pysyy urheasti vartiossa: jo riittää. Klovnit myyvät itsensä vanha uskollinen tekonaurusta. Yleisö tukehtuu. Omaan erinjärki, omaisuuteensa, ei henkiseen omaisuuteensa. pitää huolen ettei mikään vapauta aivojani Teeskentelyä, sekoamaan, ihraista lähimmäisenrakkautta, ettei mikään muutu.

Tahdon, tahdon olla yksin. alentuvaa suvaitsevaisuutta. En halua sinun tulevan puhumaan minulle, PAINUKAA RUNKKAAMAAN PASKAIOlen mieluummin omissa oloissani, SET KYRPAAIVONNE VITTUUN JA jätä minut rauhaan - TULKAA ONNELLISIKSI. Kaikin moko-jumalauta T U L E ! min.

Sukella Nuorison omaehtoinen liikehdintä teeveen äärestä keittön ja vessan kautta tanssipaikalle huvittelemaan. n taivaaseen, uppoudun televisioon, Nuoriso löytää totuutensa radioon, levyihin, kirjoihin, kynään JOKO raamatusta TAI nitrodiskosta, aika näyttää.

ja paperiin: Yleistäen. olen, mutta en olemassa. Mutta: Joka ainut ihminen kuvittelee olevansa massan yläpuolella - etkös vain sinäkin? Näkevätkö ihmiset minut? - Kyllä. Luulet että sinussa on jotakin Eiväthän he muuten voisi kulkea ohitseni erikoista, mikä erottaa sinut massahymyt tukahtuvat, ihmisestä; vaikka toimisitkin aina Puolustusmekanismi toimii: kuin pahin mahdollinen laumasie sanat jäävät sanomatta. Typerykset eivät tavoittele Ihmisyyttä, lu, luotat siihen, että tämä Ihmiset tavoittelevat typeryyttä. abstrakti positiivinen poikkeavuutesi riittää pitämään sinut puhtaana ja tavallista ihmistä parempana.

HILJAA! Kapinointi on tyhmää vittuailua tai fun-fun-rock'n'rollia. Syttyykö kolmas maailmansota vihdoin Oujee, saa vittuilla ja soittaa, kin? Vai pelastaako ihmisen kosmihyvyys meidät? Televisioidaan Suora toiminta on lapsellista ja kehitymätöntä - ko maailmanloppu? Pannaanko suklaa ja tytöt kortille? Lähettääkö Jim-ennen kuin tekee yhtään mitään, my Leonidille joulukortin? Pistääpitää miettiä ja pohtia ja teoretisoida, kö Reagan vibaa puntteihin? ettei vaan tule tehtyä virheitä. Repeääkö muovipussi, jos siihen tuEttei menetä muiden silmissä kulissiaan, kitaan liikaa tavaraa?

ilta pöydän alla, nyt jupisi:

- On perkeles nyt mailma kummas jamas. Heit niinkuin koira paskan puostansa. Mitään ei kuitata tuli sekin kolmannen joukkueen mies, jonka kaputamaan saappaita. Hän sai kiellon, jonka vuoksi hänen avukseen. Hietanen oli jo ehtinyt korttipeliiristä harmistuneena hän huusi jo ovella:

- Salosel saappa ja heti! Se on kapun määräys.

- Ei täs ehri sappahia jakamahan. Ja kapukin mis Amerikas, johna tavaraa on enemmän kun tarvitverotahan kapuhun ja se käsköö antamahan mitä hietanen ärtyi myöskin:

- Ei jumalaut! Mää en millä lakkaa ihmettelemästä romun takanas. Kui helvetin taval sitä voi oikeasti. Jokku rakastava nätei flikoi, ja sen mää kyl y

leja:kertomuksia toivomuskoneista, avaruusmatkailusta jne..Ei vaadi liikaa teknologisten termien tuntemusta.

SAMULI PARONEN:MAAILMA ON SANA

Mitäs tämä on, eivätkö ne toimituksen juntit tiedä, että kotimainen kirjallisuus ei ole päivän sana, eihän siinä ole edes sitä powderia. Ja kuka jaksaa lukea kirjan lehmän lypsämisestä? Ja noin pois päin. Henkilökohtaisena mielipiteenäni ilmoitan täten seuraavaa: jos kirjallisuutemme saa omat pellemiljoonansa ja eppunormaalinsa, niin minä kyllä...öö...myyn kirjoituskoneeni Maukalle ja perustan uuslukutaidottomien kirjakerhon, joka tulee menestymään loistavasti: sanojen lukumäärän sivua kohden pitää ehdottomasti olla alle kymmenen viisi-kirjaamista sana, tätä pitemmät sanahirviöt jääkööt intellektuellien ja opettajain päänsäiväksi (poikkeuksen muodostavat sanat saatana, jumalauta, äidinnussija, punkkari, koskenkorva sekä tieteenkin perussana perkele). Mutta koska minä haluan saada kaikkien rahat itselleni, perustan myöskin ns. vaihtoehtokerhon, joka julkaisee ai-noastaan suuren ajattelijan, Aki Harmasen tajuntaalajentavia manifesteja, jotka toimivat aivan omalla tasollaan: ne eliminoivat mahdollisen kiinnostuksen kulttuuriin. No niin, MOS siis. Se on terävä ja oivaltava aforismikokoelma.

LINKOLA:TOISINAJATTELIJAN PÄIVÄKIRJA

Välittömästi shokeeraavaa profetiaa. Ihmeen nopeasti näinkin synkän tekstin unohtaa. Jos eikun koska haluaa niin.

Mutta nyt menen katsomaan, miten sika teurastetaan. Kai se joku dokumentti on.

SHARPE:PIEMBURGIN PELOTTOMAT

Jokseenkin tyrmäisevää. Tällaiselle ei kyllä kukaan huumorintajunsa tunteva menisi nauramaan. Melkein kuin korkeajännitystä ja jallua risteytettynä sekä vahvasti yliammuttuna (yli käenpesän). Naurakaa.

JACK LONDON:LUMIKENTTIEN TYTÄR

London on vähän tuon B. Travenin tyylinen kirjailija: he eivät tyytyneet kehittelemään filosofioitaan neljän seinän sisällä, vaan lähtivät jo nuorina maailmalle katsomaan mitä todella tapahtuu...

KEROUAC:MATKALLA

Tässä kai sitten leikitään tulella ja jääpuikoilla. Oikeata 50-luvun meininkiä. Maankiertäjien matkaopas.

DIKTONIUS:RUNONI

Elppu oli viisas ja vihainen runonrustaaja, entä sitten? Ei kai mitään, mutta kai se jotain. Esa Saarinenkin tykkää Elpusta, mutta alkää antako sen hämätä, sillä Elppu itse tykkäsi Dostojevskista. Ei nämä mitään runoja muuten ole, aforismeja vain, elikä mietelmiä.

On näitä kyllä helppo lukea, elikä lukekaa.

Y GASSET:MASSOJEN KAPINA

Kulttuurijätjän kapina? Muistaakseni n. 250 sivua, joista olisi ainakin 200 voinut jättää pois ajatusten siitä kärsimättä. Onko Y Gasset Espanjan Kalevi Sorsa? Ei sentään, on Y Gasset tavallaan oikeasakin, mutta ketä se kiinnostaa? Arto Melleriä? Pentti Saarikoskea? Taide ja talous ypper alles, vaikka sopisi sitä edes ihan pikkuisen ajatella ennen kuin ryhtyy kirjoittamaan kaikenlaista roskaa. Massojen kapinaa on näköjään nykyään siellä sun täällä.

Kaikenlaisia kirjoja on tullut taas luettua. Ja koska emme missään nimes-
sä halua olla itsekkäitä ja omahy-
väisiä henkevyiden lähteen olinpai-
kan salailijoita, kerromme teillekin,
jotka vielä etsitte itseänne tai jo-
tain muuta yhtä typerää epä-älyllis-
ten teosten monipäisestä joukosta, mi-
tä kirjoja lukemalla meistä tuli täl-
laisia yleviä ja jaloja nuoria nero-
ja. Ottakaa vinkistä vaari.

SHECKLEY:MATKALIPPU UTOPIAAN

Melkomoista tiedemiesten unelmain ir-
vailua. Ihanteellisen pituisia novel-

WEST:IISI MILJOONA

Kaikenlaista saattaa sattua pojalle
amerikkalaista unelmaa toteutettaes-
sa.Vaikeuksien kautta voittoon eli
sama se kuoleeko muutamaa silmää sor-
mea tai jalkaa köyhempanä.

JOSEPH CONRAD:ANARKISTITIT
eiku ANARKISTIT

Suvereenia ironiaa,tästä löytää jo-
kainen itsensä.Henkilögalleria(?) on
kaunis:tyhmä anarkisti,idealistinen
anarkisti,kyyninen anarkisti ja ke-
hitysvammainen nuorukaisanarkisti.
Jos siis tahdot lukea jotakin kehit-
tävää,lue tämä kirja.

ROTH:HAAMUKIRJAILIJA

Päähenkilöinä raaka ja kypsä kirjoit-
taja.Sopii vaikka samaistua jompaan
kumpaan.Jonkin verran tautista on tä-
mäkin.

HESSE:MUUAN NUORUUS

Täytyypä tässä kai tunnustaa,ettei
Hesse nyt enää niin kauhian kovalta

jutulta tunnu,aika mietoa kapinaa kaiken kaikkiaan.Mutta ovathan ajat-
kin muuttuneet....Ja on Hesse varmaan uransa alkuvaiheissa olevalle
kapinoitsijalle SE juttu.Vaikka mistä sitä tietää,esiintyykö peruskou-
lussa vanhaa kunnan kapinaliikettä olleskaan,kun on niitä punkkareita-
kin niin kovasti paljon.No,kuvassa Hesse kuitenkin yrittää kumota hu-
hut tosikkomaisuudestaan katselemalla viinipikaria pilke silmäkulmas-
saan.

HENRY MILLER:KAURIIN KÄÄNTÖPIIRI

Joskus teki mieli laittaa silmät kiinni ja olla edes kuvittelematta
että tämä on totta.Paljon voi ihminen nähdä ja kokea,joku osaa jopa
kertoa siitä.

VOLTAIRE:CANDIDE

Jassoo,Voltaire oli myös vittumaisen hauska mies samoin kuin tuo em.
West.Eli mitä tästä opimme?No,tietenkin sen että satiiri ja ironia
ei ole mitään sukua safiirille ja teräkselle.Ja että työtä meidän pi-
tää tekemän,perkele.Että hurvittelu loppuu tähän,ryhdymme viljelemään
puutarhaamme.Onpas tänään vähän sanottavaa.

KYLÄVAARA:SININEN ENKELI ELI MILJOONA HULLUA

TV-toimittajan lentoonlähtö.Vaivatonta luettavaa johonkin väliin.

DOSTOJEVSKI:KESKENKASVUINEN

Ei ole järkeä kehua Dostojevskia,ei sitä kukaan kuitenkaan lue.

H.MILLER:ILMASTOITU PAINAJAINEN

Olisiko tämä nyt sitten Tuhlaajapojan moderni versio?Ei ole järkeä ke-
hua Milleriä,kaikki sitä kuitenkin lukee.Ehkä pieni varoitus olisi sil-
ti paikallaan:IP ei sisällä yhtään nussimiskohtausta.Koittakaa kestää.

TRAVEN:PUUVILLANPOIMIJAT

Tätä lukiessani tunsin lukevani tätä.Trooppisen paahtava yleisvaikutel-
ma.

WALTARI:TANSSI YLI HAUTOJEN

Tanssikoot ilman minua.Joo,kesken jäi.

HELLER:ME POMMITTAJAT,JOTAIN ON TAPAHTUNUT,MIKÄ MIES

Vonnegutin ja Barthin hengenheimolaisia,ja miksei myös Rothin,on tämä
Heller.MP on näytelmä,mutta älkää antako sen haitata,se on hauska ja
opettavainenkin.JOT ja MM ovat tuollaisia paksuhkoja verkkaisesti ete-
neviä tavallisia kirjoja,joita on mukava lukea,kun niiden maailmaan
pääsee niin hyvästi sisälle.Hellerin huumorikin on sopivan mustaa,e
sitä tyhmemmät huomaakaan.Heh heh.

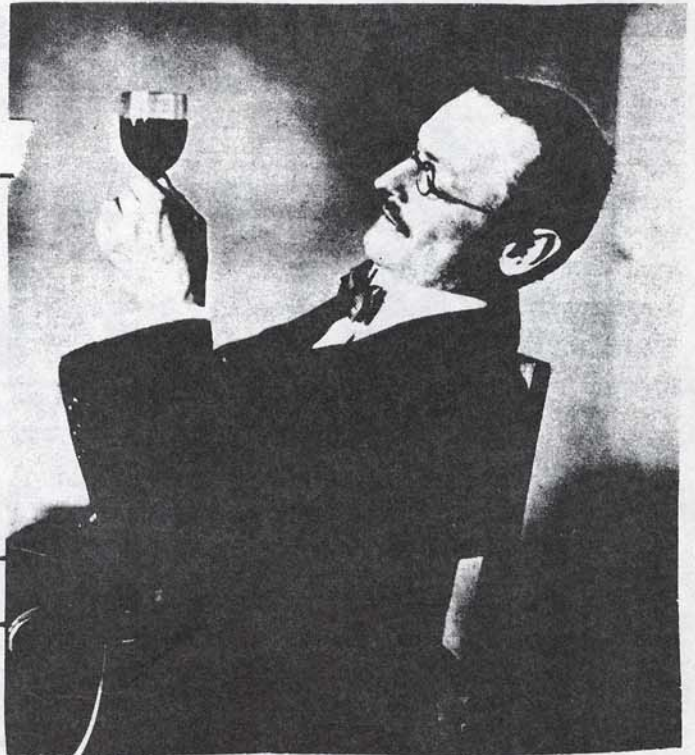
WHARTON:BIRDY

Yksi kovimmista.Ehdottomasti arvoinen.

FREUD:ÄHDISTAVA KULTTUURIMME

FROMM:RAKKAUDEN VAIKEA TAITO

Psykologiaa,tai jotain sen tapaista,ei mitään hippikamaa.En yritäkään
sanoa näistä mitään.

KARPA

GOSTHE

LAURENCE

FALKNER

POWLEAVY

BECKETT

↑ JOITAKIN MAINEIKKAITA KIRJAILIJOITA ↑

JARKKO LAINE: KUIN RUUMISSAATTO

Hilpeätä kommunismia menneeltä kymmenluvulta, yllättävät tilanteet seuraavat toisiaan mielikuvituksenomaisesti ja välillä on vaikeampi samaistua kirjan henkilöiden löysänpuoleiseen elämänmuotoiluun. Mutta sieltä uskomattomuuksien seasta vilahtelee jatkuvasti se suomalainen arkitodellisuus ja väkevä (powerful) ote säilyy kauttaaltaan ympäri kirjan. Nainen saa lapsen ja mies turpiin, loppujen lopuksi.

A.S. NEILL: SUMMERHILL ja VAPAUTTA - EI MIELIVALTA

Kaksi lastenkasvatusta käsittelevää kirjaa - mikä niissä tällaista kyynikköä kiinnostaa? No, itse asiassa minun täytyy kai tunnustaa, että lainasin tuon jälkimmäisen, joka on lähinnä jonkinlainen jälkikirjoitus Summerhilliin, mitä suurimpien harhakäsitysten vallassa: kuvittelin nimittäin sen olevan ensimmäinen Jalasjärven pääkirjastossa näkemäni anarkistiksikipinkapin-kirja. Yllätyin tietenkin, kun huomasin asian oikean laidan, mutta luin kuitenkin urheasti kirjan läpi, ja yllätyin taas: lastenkasvatushan onkin pirun kiinnostavaa, taidanpa lähteä kylille tekemään muutaman lapsen. Mutta kuinka ollakaan, aikeeni valuivat niin sanoakseni hiekkaan, minun täytyi tyydyttää itseni lukemalla itse pääteos, Summerhill, joka sekin oli yllättävän rennosti ja jopa hauskasti kirjoitettua kokemuksen ääntä jo pariin kertaan mainitusta aiheesta.

Svengaa kuin marsu, joo, tänään taas toi kirjoitus.

P.G. WODEHOUSE: OUTO LINTU LINNASSA

Epäilemättäkin vaivalla kyhättyä viihdetaidetta, tavallaan onkin hauska silloin tällöin tutustua tekstiin, jossa jokainen sana on aseteltu niin pirullisen nokkelasti että se on maneeritaitar-tekoitus. Wodehouse osaa kyllä naurattaa puhtaasti huumorillisinkin keinoin, mutta käyttää kirjallista taituruutta vitsien tehostukseen. Suositellaan luettavaksi yksi teos kerrallaan vuoden väliajoin.

SAMUEL BECKETT: MOLLOY

Ei ei, kyllä Beckett on hauskin kirjailija vuorokausiin, vaikka periaatteessa hänen kirjansa ovat hyvinkin vakavia, etten sanoisi traagisia - mutta hauskoja, vaikka periaatteessa kirjansa ovat hyvinkin vakavia, etten sanoisi traagisia - .Ja siinä järjettömässä väitteessäni, että Barth on köyhän miehen Beckett, pysyn yhä edelleen.

HANNU AHO: SAARA

Kotimaan nuori sukupolvi saa näköjään jotain aikaan kirjallisuuden puolellakin. Ei mitään hävettävää, päinvastoin Aho saa opiskelijapojasta ja tämän maalaistyttyöstävästä irti paljon enemmän kuin äkkiä arvaisi. Laineen vaikutus on nähtävissä, mutta ihmekös tuo. Isänmaallisesti ottaen tämän uskaltaa tunnustaa maanmiehensä tekemäksi.

BARTH: MATKAN PÄÄ ja UIVA OOPPERA
Glette jo lukeneet ennakkoarvostelun, kai.

Poliisiopiston seulaa oli tiukennettu: pituutta piti olla 176 entisen 175 sijaan, penkiltä piti nostaa 60 kiloa ja leukaa piti vetää seitsemän kertaa.

Sen Matti muistaa, että ensimmäisellä kerralla kuntosalin puolella ei ollut ketään. Hän painoi muistaakseen vahingossa valokatkaisijaa niin että loisteputkia syttyi yksi rivillinen niin että hän näki kaiken. Takaseinällä oli hänen muistaakseen jo silloin sellainen pettevä peili. Hän katsoi siitä itseään. Peili oli kupera. Se sai hänet näyttämään laihemman näköiseltä. Peilin päällä oli mainos kuntokoulusta. "Tule sellaisena kuin olet." Kuntokoulu lähestyi asiakkaitaan tuttavallisesti. Joku vuosi sitten siellä oli suoritettu kysely teitittelystä ja vain kymmenen oli ollut teitittelyn kannalla. Peilien alapuolella Matti katsoi olevan mustia voimistelumattoja. Lattiaa peitti punainen kokolattiamatto. Matti muistaa kuinka hänen tossuistaan tuli jalanjälkiä punaiselle kokolattiamatolle. Tossujen pohjat olivat pölyiset, sillä hän ei ollut niitä putsannut pelattuun sitä ennen niillä pihalla lentopalloa toista rappua vastaan. Hän olisi mielellään pyyhkinyt jalanjäljet pois jos siihen olisi suotu hänelle vain tilaisuus, mutta sivuseinällä olevan verhon takaa pisti miehen pää. Mies kätteli. "Aijaha", hän sanoi, hänelle tuli jotain mieleen. Hän hävisi verhon taakse ja tuli kohta takaisin. Hän tuli takaisin kuntokortin testiosa kädessään. Stetoskooppi roikkui hänen kaulassaan. "Selvä, testataan", hän sanoi.

"Y-ksi, Ka-ksi, ...", laski mies, että Matti saisi tahdinpäästä kiinni.

"Onko tullut paljon lenkkeilyä", hän kysyi. Mutta kun Matti alkoi selostaa niin partasuinen sanoi, ettei testin aikana ole syytä puhua. Hikipisaroita tippui Matin kainalosta. Kuuden minuutin polkemisen jälkeen vastus löysättiin. Matti olisi lopettanut polkemisen siihen, mutta partasuinen käski jatkaa vielä vähän aikaa, etteivät paikat jäykistyisi. Samalla partasuinen lukitsi metronomin tikityksen, niin ettei se enää naksuttanut. Sitten hän laski tulokset ja katsoi taulukosta että minkälainen Matin lähtötaso oli. "Tuu kuule ensi keskiviikkona, jos sulle sopii, niin voit aloitella, yritän saada ohjelman siksi."

"Tuu kuule ensi keskiviikkona", se sanoi, "jos sulle sopii", ja siitä se lähti. Matille tehtiin oma ohjelma. Samalla lipulla hän sai mennä uimahallin puolelle uimaan.

Poliisihan Matista piti tulla. Epäonnistuminen pääsykokeissa vei häneltä elämisen halun. Pituusmittauksessa ei hänen pituudekseen kertynyt kuin 175 vaikka hän kuinka yritti pullistella. Hän vaati vielä uusintamittauksenkin vielä muiden jälkeen, mutta mikään ei auttanut, pituutta kertyi vain 175 vaikka hän kuinka yritti pullistella ja vaikka hänen kertomansa mukaan hänellä oli serkku, joka oli yli kaksimetrinen.

Nyöhemmin hän näki onnettomuutensa uudessa valossa. Hän hyväksyi elämän huonot asiat.

Omaelämäkerrallisissa kirjoitelmissaan hän usein tuo esiin sellaisia tunteita kuin nöyryys, antautuminen.

Epäonnistumisella pääsykokeissa oli välittömiä vaikutuksia tai jälkivaikutuksia. Matista tuli huumorintajuinen ja leikkisä. Hänelle tuli pilke silmäkulmaan. Jotain hypähti uudelle tietoisuuden tasolle. Hän tuli itsetietoiseksi tilanteesta.

Matti katsoi epäonnistumisistaan pääsykokeissa eräänlaisella ilolla, ikäänkuin se olisi ollut palannut tuhlaajapoika. Hän oli hyvä poika lukeen. Hän luki kaikenlaisia kirjoja. Hän oli pitkään kunnalla mittamiehenä, mutta sitten hän luki itsensä opettajaksi ja on nyt Peräseinäjoella opettajana.

(L.K.)

ääniä kaiken tämän rakkauden
seasta
älä kerro sun kavereista
lakkaa yrittämästä kertoa
että tunnet ja että tää
on oikein ja kivaa
älä lääpi mua.
anna mä luen vähän tätä kirjaa
anna mä pidän sua tarpeeksi
lähellä just noin
vastarasvatut huulet.
kyllä mä tajuan mätiedän
ei me päästä irti me kasvetaan
yhdessä
tai päästäänkö me irti yhdessä
en mä vaan tiedä.
mitä jos ei joskus jaksa kysyä
mikset sä kysy miks ?
ja mitä noi tekosyyt on
rakkauttako
kyllä sä jotain keksit aina
vaikka väkisin
aina jaksetaan vaikka voimat
loppuis viimeiseen suudelmaan.

miks sä istut siellä kaukana
tai istu vaan
murjotetaan niinku lapset
tällai lapsellisesti
kyllästyminen ja innostuminen
odotettavissa
me löydetään toisemme jstain
henkilökohtaista-osa
auki taas ja turhaumat jaetaan
meniks tasan ?
joo mutta voisit sä mennä
kymmenen senttiä sinnepäin
on sielläkin vielä värinää
vähemmän takertumisen makua.
mä oon nukkuvinani
kuuntelen kun sä hengität
niin kai kaikki tekis
tässä tilanteessa.

nyt sun pitää lähteä että ehdit
lepäämään mun jutuista
mee jo ei tää oo minuutista kiinni
sähän tiedät
mä sanon noin aina
hyvästelen ja hätistelen
näkemiin oo kiltisti
ja nähdään perjantaina .
loppu
omin ehdoin
me saneltiin itsellemme
omat ehtomme
luulimme selviävämme
tehtiin kai kaikki ehdottomasti
ehdottomasti
jotainhan me vaan lähdettiin tekemään
ei paljon mutta kuitenkin
palanen kiellettyä hedelmää
kuka meistäkään jää eloon
kun ajatuksia teurastetaan

—
joku tuli ja laittoi pään sekaisin
yltä päältä ja sisältä
punaiset langat solmuun
ei enää päätä tai häntää
kertokaa mitä siellä liikkuu
mistä mihin
on helppo eksyä tähän sotkuun
lainasin varastin omaksuin
jotain luulin itse keksineeni
se kaikki on nyt palana kurkussa
ensaa ulos sanaakaan
ymmätäisikö kukaan kuitenkaan
kaikki on valmiiksi kesken
olen valmis lyömään virheitä
olkaa ystävällisiä
tulkaa pian
peskää tämä likapyykki

monta minuuttia ja piipullinen klaania

Olen ongelma.Olen ongelma, koska en ole niin hyvä kuin pitäisi. Ennen olin parempi, nyt olen huono. Kummallista, kun sisällä tuntuu juuri päinvastoin. Olin pieni ja ihailin väkivaltaa; ammuin leikkiaseilla "vihollisiani". Nyt olen isompi ja inhoan väkivaltaa. Haluaisin löytää jotain suurta: rakkauden. Etsin ja etsin, tai ainakin luulen etsiväni. Kuitenkaan en tunnu löytävän mitään, vain viisaiden ihmisten kasvoja, jotka ovat suunnattuna kirjaan, tietoon. Ne kasvot katsovat aina salaa ja paheksuvasti minuun ja myöhästymisiini. Ne tuomitsevat ilman sanoja. Ne tuomitsevat kysymättä miksi. Ei ole koskaan liian lapsellista olla kyselyiässä! Miksi? Miksi niin harva uskaltaa sanoa sanoja miksi, kuinka on mahdollista? Hiljaa ja vihoissaan mutistaan MITÄ VARTEN tai kuinka niin. Ne ovat ilkeitä sanoja yhtä hyvin kuin vitu ja saatana.

Ne kasvot ovat lähimmäisteni, ihmisten, joiden parissa olen ollut jo pitkään. 1, 2, 3 monta vuotta. Ne ovat lähimmäisiä, joiden luota olisi juuri nyt niin mukavaa juosta pakoon. Olemme samassa vankilassa. Tuntuu, että eniten kärsii siitä vain yksi: minä. Mikä minä olen? Olen ihminen, joka närkästyttää useampia ihmisiä kuin ilostuttaa. Kun puhun, kaikki muut vaikenevat. Kun sanon jotain absurdimaisen hauskaa, jotkut voivat nauraa ymmärtämättä, että se oli vain pilkkaa heille itselleen. He luulevat ymmärtävänsä, eivät uskalla olla luulematta. He ovat lukeneet, opiskelleet, niin kuin minä itsekkin. Erona on vain se että he tietävät, minä TUNNEN. Vankilassa ei saa tuntea! Siellä pitää vain tietää. Toiset tietävät jopa uskaliaan pakomahdollisuuden, toiset luottavat armahdukseen. Pelko jähmettää kaikki tunteet!

Olen pelko. Tämä pelko ei vain jähmetä tunteitani, vaan saa niitä myös pelkäämään. Pelko saa helposti aikaan kierteen: oma pelko saa pelkäämään omaa pelkoa. Lähimmäiseni eivät tunnu pelkäävän mitään, vai onko heidän pelkonsa saanut aikaan jonkinlaisen ihmereaktion: oma pelko onkin tietämistä? Voi kuinka lähimmäiseni sitten pelkäävätäkään! Onneksi minä TUNNEN.

rakastavaiset vetävät toisiaan käsistä
eri suuntiin ja
pysyvät siinä missä ovat
jotkut tarttuvat väkijoukossa väärin
käsiin

mutta väliäkö sillä:

huomaavat
onhan toki tärkeintä
että

on edes joku käsi
johon tarttua
josta pitää kiinni
ettei katoaisi,
näyttäisi

yksinäiseltä
hylätyltä

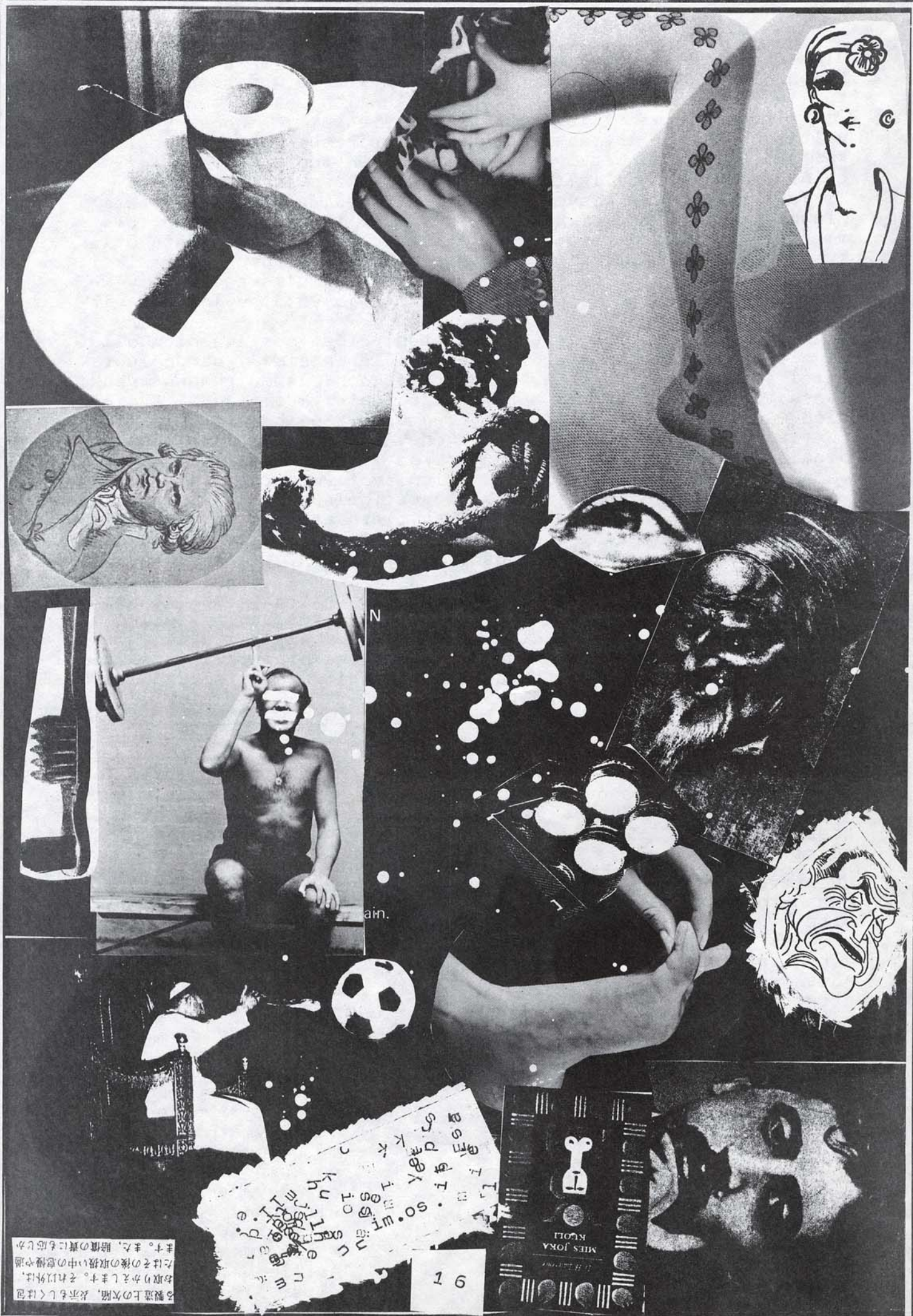

asetin peräkkäin monta
kolmen minuutin unelmaa; toivoin että
ne täyttäisivät elämäni
oliko se muka vaarallista?
halusin... haluan vain unohtaa
halusin, haluan vain rakastaa
halusin, haluan vain olla onnellinen
unohtaa ja paeta
unohtaa ja paeta
unohtaa ja paeta.

mies tahtoi kostaa maail-
malle; maailma oli kohdel-
lut häntä kaltoin. Niinpä
hän istui dynamiittilaa-
tikon päälle ja räjäytti
itsensä.
Siitä tuli ihan kamalas-
ti sotkua.

vanhus ja lapsi
vanhus humalassa
lapsi ujostelee
miksi kuolema hallitsee
tätäkin "idylliä"?

näkymätön mies elää yhä
edelleen keskuudessamme.
nimikirjoituksensa yleis-
ten käymälöitten seinillä.
me näemme hänet sellaise-
na kuin haluamme - hänhän
on näkymätön. me tiedämme
mitä hän ajattelee, kuin-
ka käyttäytyy eri tilan-
teissa. hän on meidän ar-
moillamme. jos meitä ei
olisi, ei olisi häntäkään.

itse miten tulinkin oivaltaneeksi
entä jos leikkirunoilen sinunkin ajatuksesi
solmuun heitän vastuuni roskikseen
ja lausun puoliäänen anteeksi
+ en sentään itsetärhoittanut
saavutit kauan tavoitettua

saavutit kauan tavoittelemasi maalin ja löysit edes-
täsi ylpeällä käsialalla raapustetun lappusen : et ollut
ensimmäinen , olit se" tuskin viimeinenkään", joka
aina nielee eniten paskanmakuista pettymystä , vai miksi si-
tä nyt maultaan kuvaisi . paljon oli takanasi , sinne katso-
essasi et nähnyt muuta kuin kasan tekemiäsi tyhmyyksiä . aika-
si oli ohi ja silti pelkästään edessäsi . heilautit kättäsi hyvästiksi t
aas kerran . kokemisen vaiva odotti vain sinua , sitä et ollut onnistunut
lahjoittamaan kenellekään . hiphei , ajattelit hilpeyttäsi huomattavasti
liioitellen . nyt oli tiettävästi oikea hetki tarttua siihen johonkin jo
ka haukutteli sanoinkuvaamattomasti . lopetit sanoilla kuvaamisen . koko
orastava aikuisuutesi oli vielä tuhlattavissa .

poliitikko olen tässä minä
aikansa hajamielisteltyään poliitikko
lähti siitä että
uskaväen ulvoessa lisää samanlaista hän vain
irvisteli sisäänpäin
seuraava julkilausuma lennättäisi virkaveljistön
vaihteeksi tiesmihin
alkukin oli jo valmiina : tuskinpa minä sentään

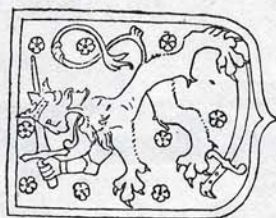
läänin orvon valkoinen

ny t

konet kirjoittavat hassusti
valheita

siinä missä ihmisetkin

mitä jäljellä läkipinästä
kytsekösyvemmällä läkään
enää on kotäscätodellak
aikki jiamistäsyymihin
kukajaksakeksiätyhjää
minä

Ukrajinsk

TEX TO
N1101000

αγγλικά παπύρου

Ergebnisse und Folgerungen

(17)

päivän tarjous
 kaikkea tarpeeksi pikkukäyntään
 tämän hyllyvälejä elämän tarkoitusta
 tulo ja rypistettävää tekemällä
 satoja hyllylle jottain vain rajattu määrä
 jokaiselle ympäröintä
 jokaisesta ympäröintä
 lisää jokapuolettyttä mutta
 lisää kertakäyttöisyyttä
 lisää joka ei ehdi ajoissa
 tulevaisuutta
 voi sitä joka itselleen
 voi kaikkimman
 enut
 sit edes
 en : et olit
 kää", joka
 , vai miksi si
 i , sinne katsoi
 tyhmyyksiä

[illegible]

tämä on mahtava juttu.alkakoon se vaikka näin:
olipa kerran monta autoa jotka kulkevat rakkaan isänmaamme asfal-
toituja teitä pitkin.saappi volvo sitikka volvo iso rekka ja vaika-
mitä.eihän niitä kaikkia voi tuntea.kilpaa ajan kanssa.aika on
rahaa.raha aikaa,rahalla saa aikaa.aikahan on rahaa.

ohjauspyörissä rumia kananmunakeltuaisaivoisia immeisiä.ajatella
jos he pysähtyisivät ja ottaisivat kaikki peukaloaan huiskuttele-
vat kyytiinsä,mitä mahtais tapahtua?

a:peukalonhuiskuttelija pyörtyisi

b:huiskuttelija näyttäisi keskisormeaan ja juoksisi pakoon

c:huiskuttelija nousisi autoon ja alkaisi laulaa:tahdon lempiä
sua

d:huiskuttelijalta pääsisi lirut.

no ei hätää.tämän kaiken tuntuvat autoilijat tietävän.

painaen urheasti kaasupoljinta,kaivellen nenäänsä,kiertäen pää-
tään muualle ohittavat kiireellä tuon autoilijan punaisen vaaran,
peukalonhuiskuttelijan.

täh?yx hidastaa vauhtiaan jopa tarkastaa ulkonäöksellisesti hui-
skuttelijan sukupuolen.selvä aloittelija.

no,sukupuoli selviää.oikean jalan varpaat kiihdyttävät auton vauh-
din hurmaan.

entä huiskuttelija?jäädäkö odottelemaan samasta sukupuolesta kiin-
nostunutta pillurallittelijaa vai kävellä urheasti päämääräänsä
asti?matka on pitkä varpaita kipristää savukkeet loppu nälkä kur-
laa vatsassa väsyttää veeituttaa...

hänkään ei ollut kuullut HUL:sta.

HUL,huiskuttelijoiden liitto.mitäänsanomattomin järjestö maailmas-
sa.jäsenkortti antaa omistajalleen rajattomasti onnea tienvarsilla
seisoskeluille.ota yhteyttä puheen johtajaan.

liiton jäsenkirjan saanut on velvoitettu noudattamaan liiton sään-
töjä.niitä on yksi:

kaikenlainen lähentely ja sukupuolinen kanssakäyminen ajajan kans-
sa ajon aikana kielletty.

tärkeänä liiton johtokunta pitää että jäsenkortin hakija ei ole
sotilaallisesti kieroutunut eli omistaa sotilaspassin.liitto nä-
keekin heissä suuren vaaran kakanharmaine pukuineen.lisäksi so-
tilaspoikahuiskuttelijat täysaseistettuna ja tappokoulutuksen
saaneena ovat huomattavasti liiton jäseniä vaarallisempia.

autoilijoilla on suuri päätäntävalta.näyttäen HULn jäsenkorttia
todistat olevasi tunnollinen huiskuttelija ja senssisi vain kas-
vavat.lisäksi HULn johtokunta on valmis neuvottelemaan HKOn(huis-
kuttelijoiden kyytiin ottajat)kanssa siitä onko kyytiinottaja
velvoitettu tarjoamaan kyydin lisäksi savukkeen joka viidenkymme-
nen kilometrin välein tai kahvikupin lähibaarissa.neuvottelut
käynnistyvät heti kun mainittu järjestö perustetaan

hauskat teidenvarsillaseisoskelut

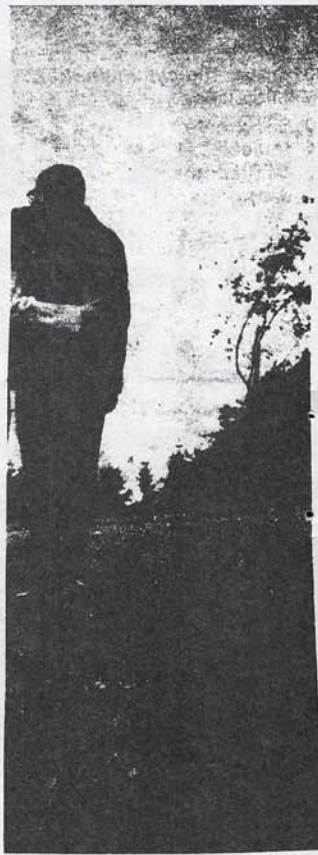
puh.joht.

vp partanen

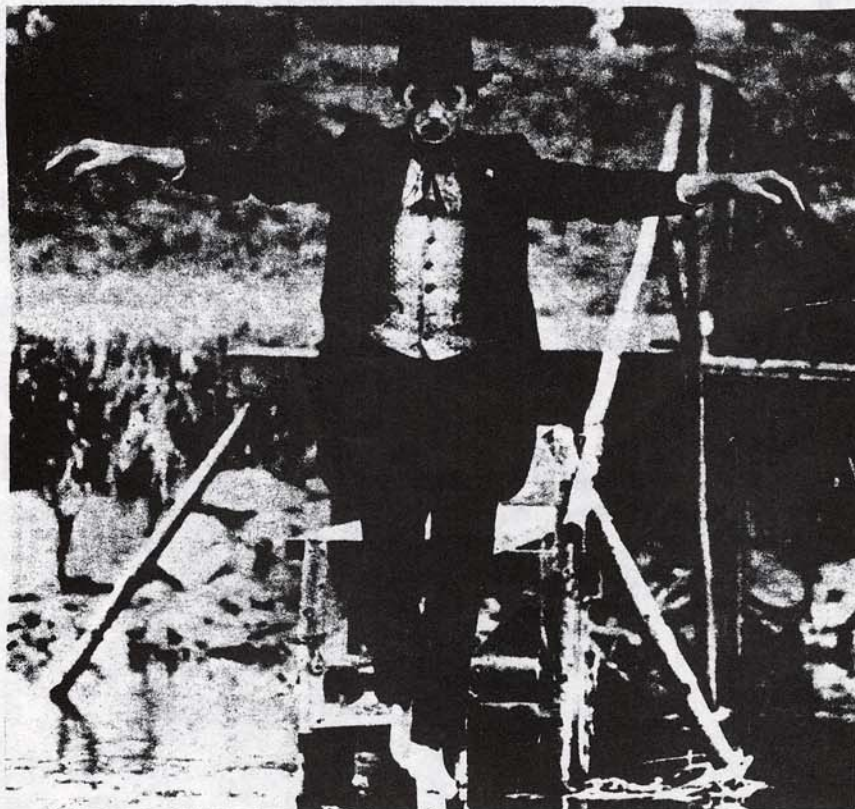
Ei se oo ollenkaan vaikeeta.Huomata olevansa täydellinen osapäiväih-
minen.Mutta silti ja siitä huolimatta elämä ympärillä valuu yksisil-
mäisen sokeasti kohti taivasta.Helvettiä?Älä naurata,me ollaan siel-
lä jo.Otetaan esimerkki:minä.Viikot kuluu koulussa,kuuntelemassa 75%
paskaa,joka kyllä saattaa tuntua typerältä,mutta syöpyy silti aivoi-
hin kuin tatuointi.Varsinainen opetus on lepoa kaiken sen muun kes-
kellä niinkauan kuin vaan pystyy pitämään kaikki sivupersoonansa
hiljaa ja antamaan kouluminän istua pulsassa kynä kädessä.Opettajia
käy sääliksi,ne vanhat haaskat tietää,että ne aukoo leukojaan miljoo-
natta kertaa turhaan - muutama murunen tarttuu veltttoon aivokudokseen,
mutta haihtuu heti,jos lämpötila on yli 10°C.Miksi mä hinaan itteni

muka. Sinun janosi on sinulle pyhä. Kohotat maljan nille joiden kurlaus on kauneinta musiikkia.

olen jossain. jossain missä on jotain. lähellä. täällä tuoksuu jokin hyvälle. yritän ostaa parit makkarat mutta myyjä selittää jotain sinapin ketsupin k urkkusalaatin valuessa hänen suustaan kadehdittavan valkoiselle myyntitiskille. en ymmärrä mitään mutta se on yhdentekevää ei ole mitään ymmärrettävää. mutta se minun täytyy kyllä tunnustaa että nälkä pahentaa aina sairauttani. siis tekee minut sairaammaksi jos ymmärrätte minä en. asioiden näin ollessa minun oli ymmärrettävästi vaikea olla suuttumatta vaikka omaankin sellaisen maailmankatsomuksen jonka mukaan kaikki on yhdentekevää hah. vaivoin pystyn hillitsemään itseni mutta pystyn ja hillitsen kuitenkin. kuljen jonkin matkaa eteenpäin ja huomaan minua kohti tulevan kulkueen ja olen erottavinani jonkinlaista huminaa tai muminaa (en osaa kuvaila ääniä erityisen hyvin sen myönnän). piiloudun autotallin taakse sillä minä pelkään ihmisiä vaikka usein väitänkin vihaavani heitä mutta se ei ole totta minä pelkään heitä kohtuullisesti ehkä halveksinkin (en vihaa, en vihaa). ei älkää käsittäkö väärin kyllä minä tulen ihmisten kanssa toimeen puhun heidän kanssaan ja harrastan kaikenlaista muuta takin inhimillisistä kanssakäymistä. joskus harvoin minä tällä tavoin piiloudun joskus tai paremminkin aina silloin kun olen kurkkuani myöten täynnä heidän ystävällisyyttään vihaansa rakkauttaan suruaan tai iloaan, jotka tunteet ovat useimmiten tiedostettua tai tiedostamattomaa teeskentelyä. leikitään että rakastetaan että vihataan kuvitellaan tuosta tuosta kun se sattuu sopimaan meille me haluamme että se on se että tämä on tämä että tuo tuo. ei en minä ole nähnyt kuin pari kolme suhteellisen aitoa ihmistä jotka siis minun mielestäni mikä ei mitään todista ovat olleet rehellisiä ainakin itselleen. no täytyy myöntää etten minä koskaan ole uskonut inhimilliseen ihmiseen. älkää kysykö miksi en minä osaa siihen vastata se on kai luonteenomaista minulle luonteenpiirre jos ymmärrätte. äh en minä luonteenpiirteisiinkään usko sen kummemmin. käsittäkseni se on jotakin muuta kuin alusta asti sinussa ollut piirre. kyllä joku parin vuoden vanha kakara voi vielä tehdä jotain luonteenomaista tai niinkuin käyttäytyä luonnollisesti käyttäytyä niinkuin käyttäytyy. muut yli viisi vuottaat ovatkin sitten pelkkiä ohjelmoituja paskoja joiden oma itsenäinen elämä

ä on enää muisto vain hah.niinpä jäljellä olevat vuodet käytetäänkin sitten kadonneen vapauden etsimiseen.on vaan vaikea valaistua kaikkine luonteen piirteineen.no itseasiassa tämä ei ole kiinnostavaa ole sinä minun puolesta sellainen kuin olet etten sanoisi oma itsesi hah hah.mutta muista nyt kuitenkin en malta olla sanomatta tätä että luonteeton pärjää parhaiten.jos nimittäin osaa valita oikein.mutta voi tässä minä vain puhun paskaa enkä ollut huomata kulkueen ehtineen edetä jo sen autotallin kohdalle jonka takana kyyhötin piilossa.nyt pystyin analysoimaan sen kuten joku kultivoituneempi ehkä sanoisi ja huomasin sen koostuvan joukosta suht nuoria poikia jotka olivat vetäneet päänsä suojaksi umahousunsa ja jotka veisasivat jotain kaunista virttä jotain minun vanhoista lempivirsistäni joita minulla oli tapana laulaa kun kotona oli pinaattikeittoa ruokana.ystävä sä lapsien ehkä en pysty sitä varmasti sanomaan.huh he menivät kiduttavan verkkaisesti ohiluojan kiitos huomaamatta minua joka olin matkalla kohti elämää hölkkäen.ei vaan vakaa tarkoitukseni on tehdä tänään itsemurha hyppäämällä sillalta jokeen.tiedättekö miksi valitsin juur

i hukuttautumisen?ikävää minä en ole koskaan pitänyt vedestä että tekään ette tienneet.kai siksi että aiheuttaisin mahdollisimman paljon vaivaa näille kirotuille paskapäille joiden paskarutiinin rikkoisi hah järkyttävällä tavalla ilmoitus että nyt täytyy lähteä nääraamaan sitä yhtä hullua hah minä olen kiltti.

Ymmärrättehän, olin elänyt niin kauan etäällä sanoista että kun vain näinkin kaupunkini, nythän on kysymys kaupungistani, en voinut, ymmärrättehän. Minun on liian vaikea sanoa sitä. Samalla tavalla tunne omasta henkilöstäni verhoutui nimettömyyteen, jonka läpi usein oli vaikea nähdä, luulen, että saimme juuri havaita tämän. Ja sama päti muihinkin asioihin jotka härnäsivät aistejani. Niin, siihen aikaan kaikki alkoi jo hämärtyä, sekä aallot että hiukkaset, ja esineen osa oli olla nimen ja päinvastoin. Sanon nyt niin, mutta mitäpä loppujen lopuksi tiedän nyt siitä ajasta, nyt kun päälleni sataa merkityksestä jäisiä sanoja, ja kun maailmakin kuolee raukkamaisine, raskaine nimineen? Tiedän sen, mitä tietävät sanat ja kuolleet esineet, ja siitä tulee sievä pikku summa, alku, keskikohta ja loppu, niin kuin hyvin rakennetussa lauseessa ja ruumiiden pitkässä sonaatissa. Ja mitä väliä todellakin on sillä, sanonko sitä vai tätä vai jotain muuta. Sanominen on keksimistä. Väärin sekin. Ei keksi mitään, luulee keksivänsä, pääsevänsä pakoon, eikä teekään muuta kuin änkyttää läksyään, opitun ja unohdetun rangaistusläksyn rippeitä, itkutonta elämää, sitä elämää jota itkien kaivataan. Ja paska. Katsotaanpa. Koska en pystynyt muistamaan kaupunkini nimeä, päätin seisahtua jalkakäytävän reunaan, ottaa hatun päästäni ja sanoa hymyillen: Anteeksi, herra, suokaa anteeksi, hyvä herra, mikä on tämän kaupungin nimi, olkaa hyvä? Sillä kuultuani nimen tietäisin, oliko se muistista etsimäni sana vai joki muu. Sittenpä hän tietäisin. Mutta järjetön epäonni esti minua toteuttamasta päätöstä, jonka onnistuin muodostamaan ajaessani. Päätöksilleni oli tosiaan ominaista se, että tuskin olin tehnyt ne, kun sattui jotain, mikä oli ristiriidassa niiden toteuttamisen kanssa. Siksi varmaan olenkin nykyään vielä päättämättömämpi kuin siihen aikaan, josta puhun, ja siihen aikaan olin jo suhteellisen päättämätön verrattuna aikaisempaan. Mutta totta puhuen (totta puhuen!) en ole koskaan ollut erikosen päättäväinen, tarkoitan taipuvainen tekemään päätöksiä, vaan pikemminkin sellainen, että syöksyin pää kolmantena jalkana paskaan tietämättä, kuka oli paskamainen kenelle ja mille puolelle oli parasta asettua. Mutta sekään taipumus tuottanut suurta tyydytystä, eikä minulta puuttunut halua parantua, vaikka enole koskaan onnistunut parantumaan täydellisesti. Voisi melkein sanoa että ihminen voi ainoastaan toivoa olevansa lopussa vähän vähemmän sitä mikä oli alussa ja sen jälkeen. Samuel Beckett.

Nykyään puhutaan paljon. Joku ottaa kantaa, joku nyökkää ja sanoo: Mi Nykyään puhutaan paljon. Joku ottaa kantaa, joku nyökkää ja sanoo: mi joo. Mieli piteitä, kato. Pitää sanoa, että ajattelisi. Harvat kuitenkin sanovat mitä ajattelevat, tai ajattelevat mitä sanovat. Yhtä te sananlaskua.

Ja silti, ihmiset tulevat yleensä tunnetuiksi sanojensa eivätkä te suinkaan tekojensa ansiosta. Toisaalta, teot puhuvat puolestaan. de Matemaattisesti ottaen on maailmassa jokaista tekoa kohden reine lusti tuhat sanaa, kypsyttely tuntuu olevan itse asia. Kun ensin ki on pari tuntia mietiskeltä, voidaan vaikka mennä nukkumaan ja Hy aloittaa aamulla uudestaan. Viisas ihminen käyttää jumalan lahja- Or na saatua järkeään vai käyttääkö. Sivistyssanakin on sille mitä ei te juuri missään esiinny, spontaanisuus.

Hyvä ettei kaikille sentään ole suotu maksimaalista aivojenkäyt- i- s: tökykyä. Onneksi suurin osa järjestä jätetään hyllylle pahan päi- i- k: vän varalle. Sitä päivää intellektuelli odottaakin pelolla, jolloin e- l: kaikki ihmiset kuljeskelsivat ympäriinsä järkeään käyttämässä. a: Kirosanon käyttö saattaisi piankin lisääntyä, jos sodatkin käytäi- v: siin tulikivenkatkuisina paneelikeskusteluina. Tulkitkin tarvitsisi- k: vat katupoikakoulutuksen kahdella kielellä. Vihamiehet lähettelisi- v: vät toisilleen kirjeitä ja nyrkkeilisivät ainoastaan kirjoitusko- neen kanssa. Ajatelkaapa, huh tai heh.

Sanat helisevät kauniisti jos ne asetellaan kauniisti peräkkäin. Ajatuksia pitää purkaa ilmoille taikka paperille ja muut saavat kärsiä. Näin sen on käytävä.

Kiva kirjoittaa tähän tapaan. Selitänpä miksi: Enpä selitäkäänpä.

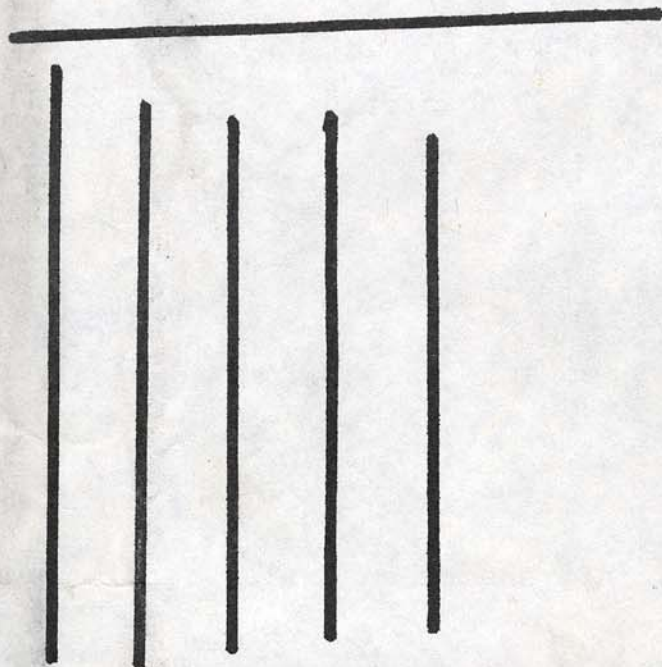
ilmi annettakoon seu-
raavaa tämä lehti on lähinnä
jonkinlainen vapaalla etu-ja keskeisormella-
kin piirtää huittaistu ajatuskäyrä, liikoja ajat-
telemattoman painohengen tuote, jonka alati
itsevarmistuvaan toimituskuntaan kuuluviksi

luulisi ainakin a.lahden, e.jussilan sekä
vp partasen tunnustautuvan, muiden satunnaisavusta-
jain julkisuudenjanosta emme ole ninkään
ehdottoman varmoja, joten olkoon, kaikkien
ns. artikkelien täysnimettömyys johtuu kirjoit-
tajien absoluuttisesta vaatimattomuudesta
sekä epäilemättä osaltaan haluttomuudestamme
päästää pelkuruuttamme rajoittamaan kirjoitusten
kieliasua, satunnaisesta asiassällystä puhumatta
kaan, sivujen vähäisehkön lupapitoisuuden ai-
heuttajaksi katsoisimme sen tosiasian, että kirjai-
mia on niin paljon, täten ilman lukijaseja ta-
pahtuneen ly:n luvun aikaansaamasta päänsärystä
ei vastanne kukaan, muunkaenlainen vastailu ei
sitä paitsi kuulu julkaisuamme toimialaan, pidätäm-
me itsellämme oikeuden vastustemme harkittuun
vääristelyyn, sensurointiin ja lapsellistamiseen,
jos joku olemustemme taikka luomustemme innoitta-
mana heikkas tarjoamaan tuotoksellemme kirjjal-
listia ym. paljastaan, varautukoon todennäköiseen
astaanottoomme sekä mahdolliseen toi-
mituksen jäseneksi leimautumiseen, pi s t e

tänään suorittaseni illepäiväkävelyäni olivat kaikki vastaantulijat ei-lumi-
ukkoja

itsensä rikki kokenutnähty olento itkee
en enää koskaan alennu rakkauden valtaan
jos joskus yllätän itseni ihastumasta
Katso tuijotat valittuasi ohi katseen alaspäin
sopii tähyillä sinistä vastausta
tee sekin oikein lupasithan yrittää
uhraa es hyvinsäilynyt antaumuksesi
syvenny selaamaan opusta rakkaus ja himo
omistatko todella jotain noin oh hm
sisäistä dogmi intohimoa kaikki hellä
kaunis ihana viehättävä heikkä yak
osaatko ottaa selvää sandjen välistä
ja lopussa valitsi käsiä käsissä pitelevä iki-ihanus

PAINOTUOTE

A. LAHTI
KESKUSTIE 10
61600 JALASJÄRVI

toimisto

uusi • olennoinen puhuneet •